

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobkýň : **1/ G. K.**, rod. J., bývajúca T., **2/ K. K.**, rod. J., bývajúca Z., žalobkyne 1/, 2/ zastúpené Advokátska kancelária D., so sídlom v B., proti žalovaným : **1/ G. B.**, rod. K., bývajúca D., **2/ M. B.**, bývajúci T., **3/ G..G. B.**, rod. F., bývajúca T., žalovaní 1/ až 3/ zastúpení JUDr. A. S., advokátom v D., **o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy**, vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 9 C 112/2011, o dovolaní žalobkýň proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 30. augusta 2013 sp. zn. 8 Co 473/2012

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaným 1/ až 3/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Námestovo rozsudkom z 26. októbra 2012 č. k. 9 C 112/2011-86 zamietol žalobu žalobkýň, ktorou sa domáhali určenia neplatnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovanou 1/ ako predávajúcou a žalovanými 2/, 3/ ako kupujúcimi dňa 2.4.2008, ktorej predmetom bol prevod spoluvlastníckeho podielu žalovanej 1/ vo veľkosti 1/5 k pozemkom v katastrálnom území O. – parcelám registra X. evidovaným v katastrálnej mape s parcelami č. X. vo výmere X. m², druh pozemku trvalé trávnaté porasty a s parcelou č. X. vo výmere X. m², druh pozemku trvalé trávnaté porasty vedených Správou katastra T. na LV č. X..

Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že z návrhu na odkúpenie spoluvlastníckeho podielu zo dňa 9.1.2008 (č. l. 20-22) mal preukázané, že žalovaná 1/ pred uzavretím uvedenej kúpnej zmluvy písomne oznámila ostatným podielovým spoluvlastníkom, a teda i žalobkyniam 1/, 2/, že má v úmysle odpredať svoj spoluvlastnícky podiel a vyzvala ich, aby v prípade ak majú záujem uplatniť svoje predkupné právo, v lehote dvoch mesiacov

uzavreli s ňou kúpnu zmluvu a v tej istej lehote zaplatili aj kúpnu cenu 150 000 Sk. Uvedené podanie spĺňalo zákonom požadované náležitosti (jasne a nepochybné definovaný predmet ponuky – nehnuteľnosti špecifikované v súlade s predpismi o evidencii nehnuteľností ako aj kúpnu cenu) spolu s výzvou na uplatnenie predkupného práva v zákonom stanovenej dvojmesačnej lehote, a to i zaplatením kúpnej ceny v tejto lehote. Žalobkyni 1/ bola výzva, ponuka na uplatnenie predkupného práva doručená dňa 10.1.2008, žalobkyňa 2/ výzvu, ponuku na uplatnenie predkupného práva prevzala osobne dňa 15.1.2008 s tým, že zásielka adresovaná žalobkyni bola uložená na pošte a teda sa dostala do sféry jej dispozície dňa 10.1.2008 (č. l. 21). Žalobkyniam 1/, 2/ lehota na uplatnenie predkupného práva začala plynúť 11.1.2008 a uplynula dňa 11.3.2008. Z výpovedí žalobkýň 1/, 2/ ako aj „Vyjadrenia podielového spoluvlastníka“ zo dňa 5.3.2008 mal preukázané, že tieto síce prejavili záujem o odkúpenie podielu žalovanej 1/, ktorú skutočnosť žalovanej prostredníctvom jej právneho zástupcu aj oznámili avšak z ich výpovedí bolo preukázané, že v stanovenej lehote (dva mesiace), teda do 11.3.2008 stanovenú kúpnu cenu 150 000 Sk nezaplatili. Pokiaľ nedošlo k zaplateniu kúpnej ceny v zákonom stanovenej dvojmesačnej lehote, nemohlo dôjsť k riadnemu uplatneniu predkupného práva, toto žalobkyniam 1/, 2/ pre daný prípad zaniklo a žalovaná 1/ po uplynutí zákonom stanovenej lehoty už nebola obmedzená pri prevode svojho spoluvlastníckeho podielu na inú osobu za podmienky, že k prechodu nedošlo za výhodnejších podmienok, než bolo stanovené v ponuke na využitie predkupného práva. V danom prípade žalovaná 1/ svoj spoluvlastnícky podiel previedla na žalovaných 2/, 3/, ktorí navyše boli rovnako podielovými spoluvlastníkmi uvedenej nehnuteľnosti za cenu 450 000 Sk, a teda za nevýhodnejších podmienok, než bolo určené v pôvodnej ponuke na uplatnenie predkupného práva.

Pokiaľ ide o návrh spoluvlastníka na odkúpenie spoluvlastníckeho podielu zo dňa 28.1.2008, na tento nemožno prihliadať, nakoľko tento svojou povahou predstavuje odvolanie pôvodnej ponuky zo dňa 9.1.2008 a novú ponuku. I keď v návrhu je uvedené, že cena 150 000 Sk bola uvedená nesprávne, z výpovede žalovanej 1/ vyplýva, že táto bola určená správne, išlo o pôvodnú cenu, za ktorú žalovaná 1/ mala v úmysle svoj spoluvlastnícky podiel previesť, avšak následne sa rozhodla túto cenu zvýšiť. Nešlo preto len o opravu nesprávnosti, ale o zmenu podmienok pôvodného návrhu. Za daného stavu teda tak žalovaná 1/ ako aj žalobkyne 1/, 2/, či ostatní podieloví spoluvlastníci boli viazaní pôvodným návrhom žalovanej 1/ zo dňa 9.1.2008 a na jej návrh zo dňa 28.1.2008 nie je možné prihliadať. Kúpna zmluva medzi žalovanými bola uzavretá dňa 3.4.2012 (vychádzajúc z overenia podpisu

žalovanej na tejto kúpnej zmluve, ktorý bol overený dňa 3.4.2012), teda po uplynutí lehoty na prijatie žalobkyňou 1/. Rovnako bola kúpna zmluva uzavretá po uplynutí lehoty na prijatie žalobkyňou 2/, keď táto síce návrh prevzala dňa 8.2.2008, avšak z doručeníek (č. 1. 5, 65) jednoznačne vyplýva, že zásielka adresovaná žalobkyni 2/ bola žalobkyni 2/ doručovaná a následne uložená na pošte dňa 30.1.2008 a teda týmto dňom sa dostala do sféry dispozície žalobkyne 2/.

Krajský súd v Žiline na odvolanie žalobkýň 1/, 2/ rozsudkom z 30. augusta 2013 č. k. 8 Co 473/2012-117 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa. Uložil žalobkyniam uhradiť žalovaným 1/ až 3/ spoločne a nerozdielne trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 114,80 € k rukám JUDr. A. S., do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení sa odvolací súd stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu ako aj s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Mal za to, že prvostupňový súd náležite odôvodnil svoje rozhodnutie a správne sa aj v odôvodnení zaoberal prvou ponukou žalovanej 1/ zo dňa 9.1.2008 ohľadne odkúpenia spoluvlastníckeho podielu. Poukázal na skutočnosť, že cenu podielu ohlásenú v ponuke musí oprávnený spoluvlastník vyplatiť zaviazanému spoluvlastníkovi v prekluzívnej lehote ustanovenej v § 605 prvej vety OZ. V tejto lehote nestačí iba prijať návrh na uzavretie kúpnej zmluvy. Ak sa právo na prednostné odkúpenie podielu vykonalo riadne a včas, uzatvorenie zmluvy o prevode podielu nehnuteľností medzi oprávnenými spoluvlastníkmi a viazaným spoluvlastníkom nie je časovo limitované inak než úpravou vykonávanou ustanovením § 43a a nasl. OZ. Podotkol, že ponuka, ktorú žalovaná 1/ žalobkyniam 1/, 2/ zaslala listom datovaným 9.1.2008 spĺňala všetky náležitosti ustanovené zákonom. Pokiaľ aj žalobkyne 1/, 2/ v lehote dvoch mesiacov reagovali na túto ponuku kladne, nespĺnili však podmienku uvedenú v zákonom ustanovení § 605 Občianskeho zákonníka, a to že v lehote dvoch mesiacov nezaplatili žalovanej 1/ kúpnu cenu, za ktorú im ponúkla odkúpenie svojho spoluvlastníckeho podielu. Lehota dvoch mesiacov teda uplynula márne a predkupné právo žalobkýň 1/, 2/ zaniklo. Pokiaľ v odvolaní žalobkyne 1/, 2/ poukazovali na ďalší návrh žalovanej 1/ zo dňa 28.1.2008, ktorým žalovaná 1/ urobila novú ponuku svojho spoluvlastníckeho podielu za cenu 450 000 Sk, súd prvého stupňa sa správne vypořiadal s touto druhou ponukou tak, že na ňu neprihliadol vzhľadom k tomu, že žalovaná 1/ ako aj žalobkyne 1/, 2/ boli pôvodnou ponukou zo dňa 9.1.2008 viazané.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali dovolanie žalobkyne 1/, 2/, ktorého prípustnosť odôvodňovali ustanovením § 237 O.s.p. a dôvodnosť ustanovením § 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p., teda že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Namietali, že na ponuku zo dňa 9.1.2008 doručenú žalobkyni 1/ dňa 10.1.2008 a žalobkyni 2/ dňa 15.1.2008 reagovali kladne listom zo dňa 5.3.2008, kedy potvrdili záujem o kúpu spoluvlastníckeho podielu podľa ponuky zo dňa 9.1.2008 o uzavretie kúpnej zmluvy, ktorej termín, miesto a čas žiadali oznámiť obratom, nakoľko návrh kúpnej zmluvy k ponuke pripojený nebol. Odvolací súd dostatočne nezohľadnil skutočnosť, že žalobkyne 1/, 2/ reagovali na ponuku žalovanej 1/ a dňa 14.1.2008 na sekretariáte advokáta JUDr. A. S. telefonicky potvrdili záujem a žiadali o oznámenie podmienok zaplataenia kúpnej ceny. Až následne, keď obdržali novú ponuku žalovanej 1/ zo dňa 28.1.2008 na sumu 450 000 Sk reagovali listami dňa 5.3.2008 a opakovane písomne potvrdili záujem o kúpu za kúpnu cenu 150 000 Sk. Žalovaná 1/ ani advokát so žalobkyňami po podaní ponuky nerozprávali, na písomnú žiadosť 5.3.2008 nijako nereagovali, hoci odpoveď právneho zástupcu splnomocneného adresne na tento úkon bola logicky očakávaná. Nesprávnosť rozhodnutia odvolacieho súdu (aj prvostupňového súdu) je v tom, že bolo nevyhnutné, aby sa jednotlivý prípad posúdil aj z hľadiska zásad občianskoprávných vzťahov – základného a zásadného interpretačného pravidla obsiahnutého v § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého „výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi“. Subjekt vykonávajúci právo musí jeho výkon realizovať v súlade so zákonom, jeho realizácia musí byť primeraná s ohľadom na cieľ, ktorý má byť dosiahnutý, t. j. nesmie ísť o šikanóznny výkon práva a musí byť v súlade s dobrými mravmi. V zmysle vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalovaná 1/ so žalovanými 2/, 3/ uzavreli zmluvu o budúcej kúpnej zmluve dňa 27.3.2008 (žalobkyne 1/, 2/ takúto príležitosť nedostali), v zmysle ktorej dňa 27.3.2008 žalovaní 2/, 3/ zaplatili kúpnu cenu 100 000 Sk k rukám žalovanej 1/ ako zálohu. Nimi navrhované vykonanie dôkazu – preukázanie korešpondencie – odpovedí žalovaných 2/, 3/ na písomný návrh na odkúpenie spoluvlastníckeho podielu zo dňa 9.1.2008 a 28.1.2008 a pripojenie spisu Správy katastra T. V. správne, nižšie súdy ale dokazovanie nevykonali. Dokazovanie by malo zodpovedať medzi iným predovšetkým zásade rovnosti strán v konaní. Z práva na spravodlivý proces vyplýva povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami a argumentmi, ktoré majú význam pre rozhodnutie vo veci samej. V dovolacom konaní ani nemožno preskúmať hodnotenie dôkazov vykonaných nižším súdom, okrem prípadu, ak rozhodnutie vychádza zo skutkového zistenia, ktoré nemá v podstatnej časti oporu

vo vykonanom dokazovaní. Majúc uvedené na zreteli, boli spoluvlastnícke práva žalobkýň 1/, 2/ preukázateľne porušené, nakoľko ponuku na odkúpenie musí zaviazaný spoluvlastník urobiť všetkým ostatným spoluvlastníkom rovnakú a v lehote na vykonanie práva prednostnej kúpy. Odvolací ani prvostupňový súd neskúmali stret jednotlivých ponúk viacerých spoluvlastníkov, čo považujú za nesprávne. Pre porušenie § 140 Občianskeho zákonníka je predmetná kúpna zmluva zo dňa 3.4.2008 datovaná dňa 2.4.2008, ktorú uzatvorili žalovaní 1/, 2/ a 3/, ktorej vklad bol povolený Správou katastra T. pod V. podľa § 40a OZ neplatným právnym úkonom. Vzhľadom na doteraz uvedené, rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a žalobkyne 1/, 2/ v dovolaní opodstatnene uplatnili dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p. Navrhli, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaní 1/ až 3/ vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalobkýň 1/, 2/ uviedli, že rozhodnutie odvolacieho súdu považujú za vecne správne. Dovolanie je nedôvodné a tvrdenia žalobkýň 1/, 2/ právne bezvýznamné pre rozhodnutie vo veci samej. Navrhli, aby dovolací súd dovolanie zamietol a priznal im trovy dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpení advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovolanie má v systéme opravných prostriedkov občianskeho súdneho konania osobitné postavenie. Ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť (len) právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, avšak nie v každom prípade, ale iba ak ho právna úprava pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky je v dovolacom konaní oprávnený rozhodnutia odvolacieho súdu preskúmať len v rozsahu, v ktorom bol jeho výrok napadnutý, pričom je viazaný uplatneným dovolacím dôvodom, vrátane toho, ako ho dovolateľ obsahovo vymedzil (§ 242 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolacích návrhov v prípadoch uvedených v ustanovení § 242 ods. 2 písm.a/ až d/ O.s.p. Ak nejde o vady uvedené v § 237 O.s.p., neprihliada na vady konania, ktoré neboli uplatnené v dovolaní, iba že by tieto vady mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Pre účely predmetného dovolacieho konania je vhodné zdôrazniť, že dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a nemožno sa ním úspešne domáhať revízie skutkových zistení súdov nižších

stupňov, ani výsledkov nimi vykonaného dokazovania. Dovolací súd tu nie je treťou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať rozhodnutie z akýchkoľvek hľadísk. Posúdiť správnosť a úplnosť skutkových zistení, a to ani v súvislosti s právnym posúdením veci nemôže dovolací súd už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy. Dovolacie konanie má (a to je potrebné osobitne zdôrazniť) prieskumnú povahu; aj so zreteľom na ňu dovolací súd – na rozdiel od súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu – nemá možnosť vykonávať dokazovanie (viď § 243a ods. 2 veta druhá O.s.p.).

Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. dovolanie je prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

V danom prípade dovolaním žalobkýň 1/, 2/ nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ale taký potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že dovolanie proti nemu je prípustné, a nejde ani o potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým by súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. Dovolací súd v prejednávanej veci dosiaľ nerozhodoval, preto ani nevyslovil právny názor, ktorým by boli súdy viazané. Z týchto dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalobkýň 1/, 2/ nie je podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. (procesne) prípustné.

Dovolanie žalobkýň 1/, 2/ by mohlo byť procesne prípustné, len ak by v konaní, v ktorom bol vydaný napadnutý rozsudok, bolo postihnuté niektorou zo závažných procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. Povinnosť skúmať, či konanie nie je zaťažené niektorou z nich vyplýva pre dovolací súd z ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd sa preto neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale zaoberal sa tiež otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. (tzv. vady zmätočnosti). Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku aj uzneseniu) odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí

do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Treba uviesť, že z hľadiska § 237 O.s.p. sú právne významné len tie procesné nedostatky, ktoré vykazujú znaky procesných väd taxatívne vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia. Iné vady (§ 241 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) a prípadné nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.) i keby k nim v konaní došlo a prípadne aj mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nezakladajú prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia. Z hľadiska posúdenia existencie niektorých procesných väd v zmysle § 237 O.s.p. ako dôvodu, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, nie je pritom významný subjektívny názor účastníka, že v konaní došlo k takejto vade, ale len jednoznačné, všetky pochybnosti vylučujúce zistenie, že konanie je skutočne postihnuté niektorou z taxatívne vymenovaných väd.

Dovolateľky existenciu procesných väd konania v zmysle § 237 písm.a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdili a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť ich dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či postupom súdov nebola dovolateľkám odňatá možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm.f/ O.s.p.) sa rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv účastníka konania, ktoré mu poskytuje Občiansky súdny poriadok. O procesnú vadu v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva.

Dovolateľky v dovolaní namietali nevykonanie nimi navrhovaného dôkazu (preukázanie korešpondencie – odpovede žalovaných 2/, 3/ na písomný návrh na odkúpenie

spoluvlastníckeho podielu zo dňa 9.1.2008 a 28.1.2008 a pripojenie spisu Správy katastra T. V.).

Treba uviesť, že nevykonanie určitého dôkazu, takýto postup môže mať za následok len neúplnosť skutkových zistení (vedúci prípadne k vydaniu nesprávneho rozhodnutia), nezakladá však procesnú vadu v zmysle § 237 O.s.p. (por. R 37/1993). Zo samej skutočnosti, že súd v priebehu konania nevykonal všetky navrhované dôkazy alebo vykonal iné dôkazy na zistenie skutkového stavu, nemožno vyvodit', že dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je podľa § 237 písm.f/ O.s.p. prípustné (por. R 125/1999). Nevykonanie dôkazov podľa návrhu alebo predstáv žalobkyní 1/, 2/ nie je postupom, ktorým by im súd odňal možnosť konať pred súdom, lebo rozhodovanie o tom, ktoré dôkazy budú vykonané, patrí – ako už bolo spomenuté – výlučne súdu, a nie účastníkovi konania (§ 120 ods. 1 O.s.p.).

V zmysle § 132 O.s.p. dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. Pokiaľ súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu vecne nesprávne, táto skutočnosť však sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p.

Obsah dovolacích námietok smeroval tiež k spochybneniu správnosti právneho posúdenia veci konajúcimi súdmi (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Súd ale právnym posúdením veci neodníma účastníkovi konania možnosť uplatnenia jeho procesných práv v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 112/2001 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 43/2003 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 50/2002 uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 1/2003). Právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je relevantným dovolacím dôvodom, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.). Nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov

však nie je procesnou vadou konania v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p., lebo (prípadné) nesprávne právne posúdenie veci súdom účastníkovi konania neznemožňuje realizáciu žiadneho jeho procesného oprávnenia (viď napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011 a 7 Cdo 26/2010).

Na základe uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že žalobkyne 1/, 2/ neopodstatnene namietajú, že v konaní im postupom súdu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm.f/ O.s.p.).

Z predmetného spisu dovolací súd zistil, že k dovolaniu žalobkýň 1/, 2/ sa vyjadrili žalovaní podaním zo dňa 19. decembra 2013 (č. l. 173), ktoré nebolo doručené na vyjadrenie žalobkyniam 1/, 2/, čo by mohlo napĺňať dovolací dôvod podľa § 237 písm.f/ O.s.p. Dovolací súd ani v spomenutom nedoručení vyjadrenia žalovaných k dovolaniu nezistil takúto vadu konania. V danej veci nedoručenie vyjadrenia žalovaných k dovolaniu druhej procesnej strane – žalobkyniam 1/, 2/ bolo právne irelevantné, predmetné vyjadrenie nemohlo mať totiž žiaden vplyv na procesné rozhodnutie dovolacieho súdu o opravnom prostriedku žalobkýň 1/, 2/. Nedoručenie vyjadrenia žalovaných k dovolaniu, tak nemožno považovať za odňatie možnosti žalobkyniam 1/, 2/ pred súdom konať.

Z dôvodov vyššie uvedených dospel dovolací súd k záveru, že prípustnosť dovolania žalobkýň 1/, 2/ nevyplýva z § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. ani z § 237 O.s.p. Dovolanie preto odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. bez toho, aby skúmal opodstatnenosť dovolateľkami uplatnených dovolacích dôvodov v zmysle § 241 ods. 2 písm.b/ a c/ O.s.p. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Žalobkyne 1/, 2/ neboli v dovolacom konaní úspešné. Právo na náhradu trov konania vzniklo žalovaným (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd im napriek tomu nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo podľa jeho názoru vynaloženie trov v dovolacom konaní nebolo potrebné na účelné uplatnenie práva (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. januára 2015

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová